

som have opholdt sig i længere Tid i Amerika, og hvis Troværdighed jeg ikke betvivler, og disse have udtalt for mig, at det i Amerika var en Communesag, saaledes at hver Commune selv kan tage Bestemmelse angaaende Brændeviinshandel, men at denne saavidt bekendt i de fleste Communer var givet aldeles fri, saaledes at Enhver kunde komme til Amerika idag, og imorgen etablere et Brændeviinsudsalg, hvilket i Amerika er Tilfældet med alle andre Næringsveie. Der er ogsaa blevet henviist til Norge, hvor man skal have særdeles skærpede Bestemmelser for denne Handel, men man mangler statistiske Oplysninger om, hvorvidt Brændeviinsdrifkeriet derved er blevet formindret; jeg tillader mig at troe det Modsatte. — Den høitærede Indenrigsminister, som i Principet er enig med os, har taget Betæmelighedshensyn. Han har holdt sig til, at det ikke var betimeligt nu at faae dette lille Lovudkast vedtaget, og han har udtalt, at man meget nødtigt skulde gaae til at forandre Lovene, som kun have haft en saa kort Levetid, som f. Ex. Næringsloven. Den høitærede Indenrigsminister kan have Ret deri, men naar man gjennemlæser Lovens § 56, vil man finde, at man allerede dengang havde forudsæet en Forandring i den deri nedlagte Bestemmelse, idet der udtrykkelig staaer: „indtil videre“. Dernæst har den høitærede Minister meent, at man burde udsætte Vedtagelsen af denne Lov, indtil en Omordning af Politivæsenet var bleven vedtagen ved en anden Lov, som snart kunde ventes her i Rigsdagen; men denne Lov har været fremme, er er gaaet igjen og gaaet igjen og atter igjen, men den er dog ikke kommen videre. Saar har man slet ikke hørt Noget til, at man agter at indbringe et saadant Lovforslag, og jeg tillader mig derfor at nære den Overbevisning, at det muligviis er udsat for en længere Fremtid, medens jeg virkelig troer, at en Omordning af den Sag, som vort lille Lovudkast tilsigter, er meget paatrængende nødvendig. Jeg troer ikke, at Bestemmelserne, som de nu ere, tjene til at vedligeholde Agtelse for Loven, og jeg skal derfor meget indtrængende bede ærede Medlemmer af Thinget om at understøtte dette lille Lovudkast, ligesom

jeg ret inderligt vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister kunde see sig istand til at stille sig anderledes i denne Sag, end det var Tilfældet i forrige Rigsdagssession. Jeg veed ikke, hvilken Underretning den høitærede Minister i Almindelighed har faaet som Svar paa hans Opfordring til Landets Amtscommuner om at meddele ham deres Erklæringer, men jeg troer dog at vide det med Hensyn til to af vore Amtscommuner, og disse skulde da have udtalt sig meget anbefalende for Forslagets Fremme. — Jeg kan ikke slutte uden at berøre, at det vel er mig bekendt, at der er indkommet en Deel Adresser mod dette lille Lovudkasts Fremme, og at der ligger ikke saa faa Adresser derom inde i Leseværelset; men naar jeg seer hen til disse Adresser, er de for det Første, hvad Kjøbstadcommunerne angaaer, fremkomne fra en eneste Kjøbstadcommune, idet de have haft deres Udgang fra Præsts Commune, og hvad angaaer Landcommunerne eller de Sogneraad, der have underskrevet saadanne Adresser, kan jeg næsten sige, at det tager sig latterligt ud, thi det er en Kjendsgjerning, at netop Sogneraadene paa de allerfleste Steder — og jeg er overbevist om, at der er intet Medlem, der ikke veed dette ligesaa godt som jeg — have udtalt sig anbefalende for Andragender, der ere gaaede igjennem Amtsraadene til Indenrigsministeren om Frihed til at drive Brændeviinshandel paa Landet. Det er altsaa en Inconsequents, her finder Sted, og den troer jeg dog ikke, at man bør tage til Følge. Desuden see vi jo, hvorlidet Adresser have at betyde; man behøver blot at tænke paa den Masse Adresser, der i forrige Rigsdagssamling indkom angaaende Loven om Balgmenighederne, og vi, som være og bevæge os imellem Befolkningen, have ofte nok hørt, hvilket Anger og Ruelse der nu finder Sted over, at man har underskrevet disse Adresser. Jeg troer derfor virkelig, at man vil have ondt ved at troe, at disse Adresser skulde have det Allersjærneste at betyde.

Indenrigsministeren: Jeg skal indfrænte mig til at udtale, at forsaavidt det ærede Thing vil lade dette Forslag gaae videre,